

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
nyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyzög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Az egyik kéz, meg a másik kéz.

— január 29.

Régi igazság, hogy a szóno-
kok nem azokkal a mondásaikkal
érik el a legsattanóbb hatást,
amelyekben a legtöbb az igaz-
ság. Új forma, szerencsés mon-
dat szerkezet, sikerült hasonlat
ma is nagyobb hatásra számí-
that, mint bármely vitán felül
álló igazság, ha kopott, vagy
rosszul szabott ruházatban jelent-
kezik meg a publikum előtt.

Lám, a Holló Lajos keddi be-
szédének is az után a mondata
után zúgott fel legerősebben a
párthivek tetszés nyilvánítása,
hogy „kegyetlenség egyik kézzel be-
dugni a nemzeti vagyonosodás for-
rásait és a másik kézzel mégis vér
és vagyoni áldozatokat követelni
tőle.

Pedig az egész beszédnek
ebben a mondatában van a leg-
kevesebb igazság.

Amit például a magyar tisz-
tek beosztásáról, a magyar nyelv
jogairól, az állami jelvényekről, a
magyar hadseregnek Magyaror-
szágon való elhelyezéséről mon-
dott a képviselő ur, azok — mint
kivánságok — az igazságnak sok-
kal meggyőzőbb erejével férnek
minden magyar ember szívéhez
és eszébe. A fonákosságokat, me-
lyek ezeknek a kivánságoknak a
mellőzéséből támadhatnak, be-
látjuk; amelyek pedig már tá-
madtak, tapasztaltuk és éppen

ezért nem lehet kicsinyleni azo-
kat az ígéretek, melyeket —
mint például a katonai zászlók
és jelvényekre vonatkozókat —
most, mikor megvalósulásukhoz
már közelebb állunk, jelentékte-
len és érték nélkül való aján-
dékknak kívánnak némelyek fel-
tüntetni a követelt nagy áldoza-
tokért.

A nemzeti vagyonosodás for-
rásának erőszakos elfojtásáról
azonban nem tudunk.

Ez frázis, amelynek egy-egy
pillanatra lehet igen csattanós a
hatása, de a józan bírálatot sehogy
sem állja ki.

Ki az, aki a nemzeti vagy-
onosodás forrásait erőszakosan be-
temeti? A kormány, vagy a kor-
mánpárt? No, ezt bajos volna
bebizonyítani.

A kétségtelenül súlyos gaz-
dasági helyzet javítására a leg-
utolsó években igen sok hasznos
és üdvös kezdeményezés történt.
Nem hogy betemetni akarták
volna a vagyonosodás meglévő
forrásait, hanem — ha már mu-
száj képeken és hasonlatokban
beszélni — a vagyonosodásnak nem
egy új forrása nyitott meg és
határozott irányt vert magának
az a törekvés is, hogy a meglé-
vő források bővebb eredmény-
nyel bugyogjanak.

A vagyonosodás legbővebb
forrása Magyarországon a mező-
gazdaság. Ennek érdekei ujabban
eddig meg nem szokott meleg

érdeklődésre találtak s a föld-
mivelésügy szakminisztere már-
már a tulzó agrárius hírébe ke-
veredett, amiért a magyar mező-
gazdaság elhanyagolt forrásainak
kihasználására készségesen se-
gédkezett nyújtott.

Sok történt a legszegényebb
néposztályok érdekében és a mun-
kásügy — csak a tíz évvel ez-
előtti állapotokhoz képest is —
ma már rendezettnek mondható.

Adóreform, beruházások a kö-
zeli megvalósulás reményével
biztatnak és nyugodtabb politikai
viszonyok közelebb hozhatnák
igen sok kezdeményezés várva-
várt üdvös eredményét.

Sem a kormánytól, sem a
parlament többségétől nem lehet
tehát megtagadni, hogy amit a
gazdasági politikának évek óta
tartott bizonytalan állapotában
megtehetett, azt meg is tette a
nemzeti vagyonosodás tovább
fejlesztése érdekében.

Most pedig biztosabb talajon
éptül majd fel egész gazdasági
berendezkedésünk és a nemzet
igen nagy részének hite szerint
az új berendezkedés folytán a
vayonosodásnak sok olyan for-
rása — a melyik eddig alig-alig
szivárgott — vastagabb sugárral
fog felszínre törni a kiegyezés
törvénybe iktatása után.

Avagy éppen az új kiegyezés
szolgáltatta az eldugott források
csattanós metaforáját?

Igen valószínű, hogy erre gon-

dolt a képviselő ur és a hatással
apostrofált egyik kéz, mely eldugja
a nemzeti vagyonosodás forrását,
ugyanaz volna — az ő értelme-
zése szerint — amely a vámszö-
vetség tervezeteit aláírta.

Ezt a vámszövetséget azon-
ban kárhózatossá tartani egy-
előre csak azért lehet, mert az
vámszövetség. A nemzeti vagy-
onosodásra kiterjedő hatásait csak
jóslgatni lehet, megbírálani, ki-
számítani még nem. És ezenkívül
még egy dolog bizonyos, ami
ebből a tervezett vámszövetség-
ből levonható: az, hogy Magyar-
ország vagyonságának erőfor-
rásai ebben a tervezetben foko-
zottabb védelemben részesülnek,
mint eddig. Az a kéz tehát, mely
azt megalkotta, nem temethette
el azokat a bizonyos forrásokat,
hanem fentartani, erősíteni töre-
kedett.

Ezért hiszem én, hogy a Holló
Lajos allegóriája igen sikerült
és hatásos mondat lehetett, de
az igazságtól ugyancsak távol áll.

Szirmay István.

— jan. 29.

Megnyugtató. Amint az előre
látható volt, a gyámpénztári átadás-
nál megállapított különbözet a leg-
szélesebb körű érdeklődést keltette
fel. A közönség köréből nagyon so-
kan tudakozódtak elhelyezett pénzeik
és értékpapírjaik sorsa iránt, azok
pedig akik részére ebben a napokban
történt a gyámpénztárból a kiutalás,
sietve jelentkeztek pénzeik átvétele
végett. Ezen a helyen is kötelessé-

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

A gyáva.

Mikor én megismerkedtem vele,
már vén fiú volt szegény. A kávé-
házban találkoztunk. Ott ült egyik
sarokasztalnál és egy csomó ujság
volt előtte. Arca annyi bánatos esaló-
dást árult el, hogy önkénytelen is
sajnálni kezdtem. Megvallom, valami
különös érzés sarkalt, hogy megis-
merkedjem vele. Odamentem az ő
asztalához és úgy kértem, hogy en-
gedje át az egyik lapot.

— Tessék! Amelyiket akarja.

Csakhamar egy politikai cikk ol-
vasásába mélyedtem, ami annyira le-
kötötte figyelmem, hogy szomszédom-
ról teljesen megfeledkeztem.

— Bocsanat ha zavarom — szó-
lalt meg szomszédom — valamit sze-
retnék öntől kérdezni.

— Ránéztem. Csak most láttam
az ő sápadt, vértelen arcát. Beteg
szegény, gondoltam magamban.

— Parancsoljon kérem . . .

— Ön hat évvel ezelőtt Velen-
cében járt, nemde?

— Igen — feleltem — de hát
honnan tudja azt kegyed?

Szomoruan mosolygott. — Talál-
koztunk ottan — mondá — ön ugy
átszlik, nem emlékszik, óh én jól em-

lékszem még a velencei napokra. Ez
utóbbi szókat kissé hangsúlyozva
mondá. Gondolkozni kezdtem. Egy
szép fiatal pár jutott eszembe, kivél
egyazon szállodában laktam. Fenséges
termetű fiatal nő egy deli férfi karján.
Összehasonlítottam ama szép ifjút e
szomorú öreg emberrel. Semmiféle ha-
sonlatot nem találtam közöttük. Szom-
szédom eltalálta, min gondolkozom.

— Ugye — kérdé fájdalmas mo-
solylyal — nem is gondolná, hogy
az a fiatalember hat év alatt ennyit
öregedett?

— De hogyan az istenért? Ke-
gyed husz évvel idősebbnek látszik,
mint akkor volt! Hogyan lehet ne-
hány év alatt így megváltozni?

— A fájdalom, a szenvedések
tettek azzá, ami vagyok — felelt ő,
miközben sápadt arca még színtele-
nebb lett.

— Kegyed iránt őszinte részvét-
et érzek, beszélje el kérem, mi okozta
nagy bánatát.

— Elmondok önnek mindent,
hiszen tanuja volt egykor boldogsá-
gomnak, miért ne ismerje szerencsét-
lenségemet is? Menjünk be a másik
szobába, ott egyedül leszünk.

— Bementünk egy kis mellék-
szobába. Egy üveg bort hozatott,
mert — mondta — enélkül nem
volna erőm elmondani az én szomorú
történetemet. Szomszédom töltött.

— Mindenek előtt — kezdé be-

szédét — engedje meg, hogy bemu-
tassam magam: Nagy Dezső vagyok.
Életem huszonéves koromig
kevés szót érdemel. Zürichben tanul-
tam, mérnök lettem. Szerencsével
indultam neki az életnek: s ahogy
tanulmányaimat elvégeztem, kitűnő
állást kaptam.

— De hát mit is beszélök én
azon időkről? Boldog voltam, örültem
az életnek. A beszélő kis szünetet tar-
tott itt. Elmélázott. Ugy látszik, ne-
hezére esett a multak emléktől meg-
válnia.

— Igen, nagyon boldog voltam,
szólt ismét. Álom volt, de még an-
nak is rövid. Mondhatnám, csak any-
nyi ideig tartott, mint a tiszavirág
élete. Az első szél szétfújta. Sokszor
elgondolkozom, hogy nem magam vol-
tam az oka mindennek. Mert az em-
ber akkor vigyázzon magára, ha jó
dolga van: ne igyekezzél új viszonyok
között élni.

Fájt neki a beszéd, megint hall-
gatott.

— Nős Ön? kérdé azután.

— Nem! — feleltem mosolyogva.
Okosan teszi. Csak én voltam
nagy bolond. Különbösen igyunk az ön
egészségére, az enyémmel nem törő-
döm. Ha az embernek beteg a lelke,
jobb ha teste is az.

— Felelni akartam a kétségbe-
esett okoskodásra, de ő intett kezével:

— Hagyja abba, én tudom, hogy

ügy van. Vagy mit is ér a beteg lé-
lek egészséges testben, vagy megfor-
ditva? A test és a lélek között össz-
hangnak kell lenni. Látja, én nagyon
rövid ideig élek még, mert mindkettő
beteg. Mig a lelkem meggyógyulhatna,
testem rég meghal.

Igazat adtam neki.

Ismeri ezt? kérdé — egy meda-
illont tartva előm. Megismertem. Ama
szép szőke hölgy volt, kit Velen-
cében láttam.

Feleségem. Volt . . . nincs.

Ez a szép arc őlt meg engem.

Milyen rossz asszony, milyen
fekete lelke van! és itt hogy moso-
lyog! Mindenképp hazudik . . . Volta-
képen ez angyali ördögről akartam
önnek beszélni. Schweizban ismer-
kedtünk meg. Angol, az anyjával
utazott. Apja már nem volt, mérhe-
tetlen vagyon maradt rá. A vére
folyton kergette, nem volt nyugta
sehol. És ha ön tudná, mennyire rab-
szolgája volt az anyja neki! Lelket-
len zsarnok volt, sajnos ezt csak ké-
sőbb tudtam meg.

— Szenvedélyes hegymászó vol-
tam — folytatta elbeszélését — egy
napon vihar elől menedékházba hú-
zódtam. Négyezer lábnyi magasban
állt a házacskó. Három voltak benne,
amikor beléptem. Nem részletezem a
dolgát, gondolhatja kik voltak: fele-
ségem az anyjával és a társalkodó-
néja. Elég volt meglátnom őt, egyszer

günknek tartjuk megnyugtanni a közönséget, hogy mindenféle *kifizetés akadálytalanul folyik* s ha egyes utalványok kifizetése eddig nem történt meg, annak oka kizárólag csak az, hogy az *utalványozás, számfejtés és kifizetés* új rendjéhez még nem szoktak tökéletesen hozzá sem a hatóságok, sem maguk a felek és így egy-két utalványnál pótolni való akadt az alakiságok tekintetében.

Az összes pénzek, takarékbetétek és értékpapírok pedig — amint már jeleztük is — már is az adóhivatalban vannak.

Meg kell még említeni, hogy minden egyes takarékbetét bemutatott az átadás alatt az azokat kiállított pénztárcákéknak és az 1902. december végéig járó kamatok minden egyes betéti könyvben kifogás nélkül előírtak. A betétkönyvek valódiságához tehát szó sem férhet.

A belügyminiszter — mint értesülünk — gróf *Hadik Béla* főispán előterjesztésére, a megyei gyámpénztárnak állami kezelésbe történő átadása alkalmával észlelt különbségek kiderítése és szakszerű megállapítása céljából *Bene Dezső* belügyminiszteri számellenőrt és *Tászlér József* belügyminiszteri számtisztet Sátoraljaujhelyre kiküldötte.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(*Meghívó.* *Székely Elek* polgármester a következő meghívót bocsátotta ki a f. hó 30-án tartandó rendkívüli közgyűlésre: Van szerencsém a képviselőtestületi tag urat 1903. évi jan. hó 30-án délután 2 és 1/2 órákor a városháza közgyűlési termében tartandó rendkívüli képviselőtestületi ülésre meghívni. Tárty: 1. Jogügyi bizottság választása (12 tag). 2. Pénzügyi és gazdasági bizottság választása (12 tag). 3. Közegészségügyi bizottság választása (12 tag). 4. Közigazgatási és rendőri bizottság választása (12 tag). 5. Közművelődési és szünügyi bizottság választása (12 tag). 6. Kisdédóvó bizottság választása (12 tag). 7. Építészeti, szépművészeti és kövezési bizottság választása (12 tag). 8. Kossuth szobor-bizottság (8 tag). 9. Vízvezetési bizottság (9 tag). 10. Fogyasztási adók ellenőrzéséhez (2 tag). 11. Iparostanonciskola bizottság választása. (12 tag). 12. Főiskola és mezőgazdasági bizottság (4 tag.) Sátoraljaujhely, 1903.

beszélni vele, hogy többé soha ne kívánkozzam el tőle. Örültem belésszerettem. Vagy mit is mondok: belésszerettem!

Belebetegedtem! igen, ez a helyes kifejezés.

— Ugyan, — szoltam — hogy eshetik meg ilyesmi komoly emberrel? Szomszédom szánakozóan nézett rám.

— Ön tapasztalatlan — mondá — nem ismeri még az asszonyokat, mert ha ismerne őket, nem beszélne így. Ön nem ismeri a női szem titkos fényét, mely megdelejezi az embert, azután vonzza, mint a lidérefény. Nem hallotta ama isteni zenét, melylyel az embert — miként a szírén — örvénybe csalja. En láttam is, hallottam is. Bár csak soha se láttam volna, soha se hallottam volna!

En is megtetszettem a lánynak, vagy inkább a szeszélyének. Pár órai együttlét után kijelentette anyjának, hogy feleségem akar lenni. Mit tehetett az a jó asszony? Megkérte kezemet a lányának. Hogy mit éreztem akkor? Elmondani ugy se tudom. Ott fenn tartottuk az eljegyzést: megcsókoltuk egymást. Feleségem lett. Birtam a legszebb lányt, kit isten napja valaha látott. Egy új világ nyílt meg előttem, egy új világ telve csókkal, szerelemmel. Ön nőtlén ember, nem képes ezt felfogni. Nem ismeri az élet ét szélsőségét: a boldogságot és a

évi január hó 27-én. Hazafui tisztelttel: *Székely Elek* polgármester.

(*Pénztárvizsgálat.* A város polgármestere Sátoraljaujhely rendezett tanácsu város pénztáránál a városi ügyész és számvevő közbenjöttével folyó hó 27-én vizsgálatot tartott. A pénztárvizsgálat még folyik és néhány napot vesz igénybe.

HIREK.

Bál előtt.

Hír szerint a bálók rendezőselei egyöntetű akció tervének a beléptidíjak felemelése iránt.

(Történik délután, egy fényes berendezésű kávéházban, hol ifjak, öregek vegyest ülnek egy gömbölyű márványasztal körül és hevesen gesztikulálva beszélgetnek.)

Egy öreg ur: No uraim jönnek a bálba? (a többiek hallgatnak) Micsoda kérdés is az, hát már hogyné jönnének, hiszen fényes lesz, én mondhatom, mert befentes vagyok. (Sokat jelentő mosolylyal egy ifju felé fordul) Tudja barátocskám az asszonyok, lányok elragadóknak lesznek. Madame Becon remekel a toilettekkel. Zsiros üzleteket csinál az a huncut német, még a feleségem is onnan rendelte ruháját 150 forintért.

Egy ifju: (Közbeszól) Igazán sajnálom, hogy nem mehetek el a bálba, de nagyon is felsrófolták a beléptidíjat. Ilyen luxust nem engedhet meg magának bárki, legfeljebb csak ön tisztelt tőkepénzes uram!

Egy jogász: Igazán furcsa eljárás ez a t. rendezősegektől. Pesten és egyebütt ingyen jegyekkel édesgetik a bállokba az ifjuságot, itt „horribile dictu” 20 koronás drága beléptidíjjal íjesszük el a mulatságtól. Nem elég, hogy robotolunk, flirtelünk, agyontancoljuk magunkat, még fizessünk is.

Egy demokrata ifju: Már az egyenlőség elvénél fogva sem helyes a t. rendezősegek ily eljárása. Egy jogásztól, vagy más magamfajta ifjútól ugyanoly nagyságu beléptidíjat követelni, mint pl. öntől tisztelt tőkepénzes uram, ez absurdum. Ha már mindenáron a jótékonyaság oltárára akarnak a rendezősegek áldozni, úgy a progresszív módszert állítsák fel.

Egy bpesti jogász: Nem is történik meg a budapesti bálokban, hogy az ifju urak blasztól nézik a petrezselymet áruló leánykákat, hanem kapva-kapnak rajta. Egy szóval ezzel elérik pro primo, hogy mindenki mulat, ami pedig a báloknak tulajdonképeni célja és pro

boldogtalanságot. Ilyen uton ne is igyekezzék megismerni azokat. Ej, de sok mindenfélélt összefecsések, ami nem is tartozik a dologra — mondá a szegény fiu — ígyünk egyet, mert hajh! most jön csak a java.

Említettem már — folytatta tompán — hogy betege lettem Jezsinek. Éreztem, hogy ennyi boldogság sok egy embernek. Sokszor meghalni szerettem volna, nehogy csalódásra ébredjek. Nem haltam meg, mert még sok mindent át kellett élnem. Utazni mentünk. Nem sorolom fel, hol jártunk mindenütt, ugy sem érdekelt engem kivüle semmi. Egy perere se távoztam tőle soha; untatni kezdte őt az én beteg szerelmem. Azt hiszi — mondta egyszer — hogy sokáig fogom túrni ezt az életet? Untat már ez a boldond szerelem. Szabadon akarok lélegzeni. Hagyjon fel a komédiával, mert megbánja. Egy félnapig visszatartottam magam, azután ismét a régi lettem. Feleségem haragudott, alig beszélt hozzám. Abban a szállodában laktunk, a melyben ön lakott, hiszen tudja. Ön néhány nap után elutazott, mi ott maradtunk. Jezsinek gyakran volt migrainja, olyankor előzött magától és én félnapokon át bolyongtam egyedül. Közel voltam a kétségbeeséshez.

Majd felált és izgatottan járkált a szobában, végre megállt előttem. Emlékszik — kérdé tőlem — Luigire a főpincérre?

secundo, hogy így az ifjak inkább kerülhetnek horogra.

Egy tb. jogász: (Szomoruan). A rendezők biz ezeket megszívelhetnék.

Egy agglégény: Jól beszéltek fiuk! Nem lehetetlen, hogy a rendezők e tapintatlansága kárhóztott engem nőtlenségre és egy leánykát fosztott meg férjtől. Haragszom is én ezért minden rendezőre . . .

A demokrata ifju: Nem is ismcrik a rendezők állásuk mely jelentőségét, nem gondolják meg, hogy meggondolatlan intézkedések által, mi mindent romba döntenek.

Az öreg ur: Egy praktikus megoldást ajánlok.

A többi ifjak: (Kórusban) Halljuk! Halljuk!

Az öreg ur: Vegyenek nyolcan ki egy páholyt és így talán meglesznek elégedve . . .

A többi ifjak: Nagyszerű!!!
Az öreg ur: (Hülyén röhög). Ugye, jó az öreg a háznál? Mi? Hehehe . . .
P. E.

— *Személyi hír.* Gróf *Hadik Béla* főispán a tegnap éjjeli vonattal Budapestre utazott, a honnan — mint értesülünk — már ma este visszaérkezik.

— *Lelkészi kinevezés.* *Lukács János* újdonszentelt gör. kath. áldozár Cékére helyettes lelkészül kineveztetett.

— *Kinevezés.* *Hlavathy Margit* okl. óvónőt a közokt. miniszter a monoki állami óvodához végleges minőségben kinevezte.

— *A „Kassai Rákóczi-Ereklye Kiállítás”* tárgyában Kassán, a városháza közgyűlési nagytermében 1903. évi január hó 11-én délelőtt 11 órákor nagybizottsági gyűlés volt, melyen gróf *Zichy Jenő* v. b. t. t. orsz. képviselő, mint a kiállítás egyik védnökén kívül a kassai nagybizottság tagjai is jelen voltak. A gyűlést dr. *Takács Menyhért* jászóvári prépost és főpap, a kiállítás egyik diszelnöke vezette. A rendkívül lelkes hangulatu gyűlésen gróf *Zichy Jenő* a kiállítás költségeire 1000 és a Rákóczy-szobor felállítás költségeire szintén 1000 koronát ajánlott fel. Lapunk legutóbbi számában hirtovatonk előz már méltattuk ezt a nemes mozzalmat s most annál nagyobb örömmünkre szolgál regisztrálni, hogy e szép akció a legnagyobb va-

— Ha nem esalódom — feleltem — magas termete, hosszú, tömött, vörös szakálla volt.

— Igen, igen ő az, mondá szegény. Am hallja csak tovább. Rövid leszek. Jezsi megcsalt a főpincérrel, állítólag migrainje volt akkor is. Megleptem őket. Azt hiszi a feleségem megjírdt? Egy arcizma se rándult meg.

Odaállt eléem és így szolt: — Maga oka mindennek, ha nem gyötört volna folyton beteges szenvedélyével, ha több szabadságot adott volna ez nem történik. Most öljön meg. En nem öltem meg, hanem elébe térdeletem, csókoltam.

Jezsi megszólalt, hangja jég hideg volt. Megvetően mondá: Maga nyomorult gyáva nem férfi, mért nem öl még?

Megakartam csókolni, ellökött magától.

Ott hagyott. Magával vitte a főpincért is.

Nagy Dezső elhallgatott.

Es kedgyed azóta nem tud róla? — kérdém tőle.

De irta, hogy évenként kétszer láthatom Velenczében.

Nos?
Istenem, hát mit csináljak?
Elmegyek, mert betege vagyok.

Welszburg Zalmond.

lószerűség szerint fényes sikert fog eredményezni. Eklatáns bizonyítékerre a Rákóczi-ereklye kiállítás nagybizottsági üléséről felvett jegyzőkönyv, mely újból meggyőzött bennünket arról, hogy a nagybizottság tudatában van nemes hivatásának s mindent elkövet, hogy a nagy terv testet öltson.

— *Megerősítés.* A közoktatásügyi miniszter dr. *Meczner Sándor*, sárospataki ev. ref. jogakadémiai nyilvános rendes tanárnak a kolozsvári Ferenc József m. kir. tudományegyetem jog- és államtudományi karán a magyar magánjog egyetemi tanárává történt kinevezését jóváhagyólag tudomásul vette.

— *Eljegyzés.* *Szólósi Sándor* n. mihályi gyógyszerész eljegyezte *Polatsek Margitot* Budapestben.

— *Köszönetnyilvánítás.* Felejthetetlen kedves testvérünk elhunytá alkalmából mindazok, kik részvételükkel fájdalomunkban osztoztak, fogadják ez uton hálás köszönetünket. Sátoraljaujhely, 1903. jan. 26-án. *Arnótfalvicsalád.*

— *Cigány-bál.* Ki ne emlékezne vissza a pár év előtt városunkban lezajlott cigány-bálra, mely egyike volt a farsang legsikerültebb, legtemperamentumosabb, legbohémebb báljainak, s melyen valóságos diadalmenetet tartott Karneval. Ertesülésünk szerint e farsangban újra felelevenítik ezt a mulatságot és *Lukács Károly* a nótáiról előnyösen ismert *Károly*, ki a rendezőség élén áll, több vidéki zenekar közreműködésével egy bállal, a „Cigány-bál”-al fogja kibővíteni a farsangi mulatságok sorozatát, s egy fesztelen, kedélyes mulatságot fog feljegyeztetni a báli annalesekre az idei farsang krónikáival. S amilyen ügyes, ismert és közkedvelt primás *Lukács Károly*, lehetetlennek tartjuk, hogy az ő általa rendezett bál ne sikerüljön. A bált február hó 26-ikára tervezik és már is nagyban folynak az előkészületek.

— *Leszúrta a férjét.* *Tóth József* nemrégiben sátoraljaujhelyi rendőr, jelenleg kassai lakos nagyon rossz viszonyban élt a feleségével. Folytonos összetűzések, verekedések napirenden voltak náluk. *Tóth* f. hó 27-én egy kissé berugott állapotban tért haza a lakására és duhajkodni kezdett az aszszonynyal. Felesége megpírongatta az urát, hogy ismét részeg és ebből veszekedés támadt. A berugott férj ütlegelni, majd fojtogatni kezdte az aszszonyt és zúzott, tört, ami csak a kezébe akadt. Az apa gyermekeit sem kímélte, azokat is megverte. Itt már felébredt az asszonyban az anya és félrelökte az urát, aki ismét torkonragadta nejét. *Tóthné* ekkor az asztalon levő késsel úgy megszúrta a férjét, hogy nyomban szörnyet halt. *Tóthné* letartóztaták.

— *A narancsárus.* *Hamerman Samu* helybeli délgyümölcskereskedőnek volt egy *Rosner Samu* nevű segédje, aki a minap erős összeütközésbe jött a tisztesség fogalmával. Munkaadója megbizta, hogy hat láda 60 korona értékű narancsát vigye el Csapra és az ottani országos vásáron adja el. A segéd el is vitte a portékát, túl is adott rajta, de e közben elfelejtette, hogy a pénzzel vissza is kellene térni. Munkaadója hiába várja — *Rosner Samu* csak nem akar megérkezni. Minthogy *Hamermannak* alaposa a gyanuja, hogy *Rosner* az üzleti összeköttetést vele fenntartani többé nem hajlandó, — feljelentést tett a rendőrségnél, ahol elfogatása végett megtették a szükséges lépéseket.

— *Kifosztott persely.* A róm. kath. plebánia-templomban az egyik gyűjtő-perselyt feltörve találták. A nyomozás során megállapították, hogy a perselyt *Bártfai András* harangozó folyó hó 28-án hajnalban, midőn a toronyba harangozni ment, törte fel és fosztotta meg tartalmától. A harangozónak azóta nyoma is veszett,

A rendőrség a betörő-tolvaj kézrekerítésére nyomban megtette a szükséges intézkedéseket. Hogy milyen összeg lehetett a perselyben, nem tudják.

— **Áthelyezés.** Szarvady Pál, munkácsi m. kir. posta- és táviró-tiszt hasonló minőségben a helybeli posta- és táviró-hivatalhoz áthelyeztetett.

— **A varannói iparos-egyesület f. hó 25-én műkedvelői színelőadást tartott saját alaptökéje gyarapítására.** Előadták „Turi Borcsá-t, Gerő népszínművét. Olyan telt házat ritkán látni, mint ez alkalommal volt. Képvisele volt a vidék is igen szép számmal, de ami nagyon öröndetes, a helybeli polgárság egész érdeklődéssel kísérte a darabot, melynek szereplői Varannó polgárságából kerültek ki. Füzesséry Pál, az egyet derék elnöke tanította be és rendezte az előadást. Szakszon Mariska a Gombosné szerepében közeliismerés szerint törülmetszett magyar paraszasszonyt állított élénk. Cservenyák Margit a Terit adta énekben és szókimondásban utánozhatlan bájjal és teljes intelligenciával. Ajben Anna a Turiék szolgálóját avval a befentességgel, mit a magyar parasztnál a házi cseléd élvez. Turi Borcsát Béres Gizella személyesítette, Kinelszky Jozefin a szende Micit, Heczeko Mariska, Kopko Anna, Bunyacziczky Erzs, Cservenyák Szidi falusi parasztlányokat mutattak be. — A férfiak között Ajben József a bíró, — Illés Károly az ispán, — Mihalyesics J. a Turi, — Helmezy J. a Gombos Feri szerepében kiváló sikerrel állták meg helyüket. Ha minden felvidéki városban évente egy pár ilyen műkedvelő az iparosok körében játszhatna, nagyot lendítene ez úgy az iparosok társadalmi állásán, mint a magyarosítás sikerén. Adja az ég, hogy teljesüljön mihamarább!

— **A vasutasok fizetésrendezése.** Budapestről jelentik, hogy a magyar államvasuti tisztviselők fizetésrendezése ügyében az érdekelt miniszteriumok már megegyeztek. Az idén július elsején az új fizetési rendszer életbe lép.

— **Tűz.** A leleszprépostsági virágház a hetes lakásával együtt f. hó 26-án 1/12 órakor éjjel teljesen leégett. A gazdagon ellátott becses virágok, citromfák, kaktuszok stb. odavesztek. A kár megbecsülhetlen. Szerencsére hó lévén: különben a templom és az ősi kanonokház föltétlenül odavész.

— **Nyilvános számadás.** Varannón január 25-én, az iparos-egyesület javára rendezett műkedvelő előadás összes jövedelme 366 kor. 80 fill. volt. Ez alkalommal felülfizettek: Werner Gyula 10 K. — Dr. Csöke József 8 K. — Rónay Albert (A.-Hrabócz) 6 K. — Diószeghy János, Bernáth Béla, Naményi Józsefné, (Budapest), Pereszlényi István, Spinetti Károly 5—5 K. — Lehoczky Miklós (Vehéz) 4 K. — Lampel Nándor, Strasser Antal 3—3 K. — Deák Elek (Csicsóka), Filieskó Miksa, Gaál Sándor, Knyazeviczky János, dr. Kasztriner László, Szendei Lipót, Takács István 2—2 K. — Bodor Gábor, Blum Sándor, Cséri Herman, Fedák Béla (K.-Hosszumező), Letényi Ármán, Rónay Ernő, Rosenblüth Sándor, Sinka Károly, Ulics Endre, Ungerleider Simon, Ureczky Béla 1—1 K., melyekért az iparos-egyesület nevében halás köszönetet mondunk. Varannón, 1903. január 26-án. Id. Csalfa József e. ellenőr, Béres Imre e. alelnök, Klausner Emil e. pénztárnok.

— **Iparosok adója.** Az iparosokra a pénzügyigazgatóság kérelmére hozott kereskedelmi miniszteri határozat értelmében a tanoncok és segédek száma szerint vetik ki az adót. Ezt több ipartestület sérelmesnek találta s emiatt a kereskedelmi miniszterhez fordult, kérve, hogy a tanoncok és segédek számát ne vegye zsinórmértékül az adókvetésnél és vonja vissza határozatát. A miniszter azonban nem

vonta vissza a határozatot s így továbbra is érvényes lesz az adókvetésnek ez a módja.

— **Tánemulatság Málezán.** Máleza és vidéke intelligenciája a málezai gyógyfürdő pavillonjában folyó évi február hó 15-én, a Sátoraljaujhelyben felállítandó Kossuth-szobor-alap javára tánemulatságot rendez. Személyjegy 2 kor., családjegy 4 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **A nagymihályi iparos ifjuság** 1903. február hó 7-én az alakítandó „ifjusági önképző-kör“ alapja javára Nagymihályban, a csillag szálló öszszes termeiben a kassai es. és kir. 34. gyalogezred zenekarának közreműködésével sétahangversenyyel egybekötött Karnevál-estélyt rendez. Beléptidij: Személyjegy 2 korona. Családjegy 4 korona. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak.

— **Országos vásár.** A legközelebbi sátoraljaujhelyi ugynevezett Apollónia országos vásár február hó 9-én és 10-én fog megtartatni.

— **A „Sátoraljaujhelyi katolikus olvasókör“** Sátoraljaujhelyben, a városi színházban 1903. évi február hó 15-én részben a létesítendő kör ének-kar céljaira Lukács Károly zenekara közreműködésével zártkörű tánemulatságot rendez. Beléptidij: személynként 2 korona, családjegy 4 korona. Földszinti és I. emeleti középpáholy 9 korona, II. emeleti páholy 7 korona, III. emeleti páholy 4 korona. Erkélyszék 1 korona. Karzat 10 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáznak. Jegyek előre válthatók Petsár Sándor fodrász-üzletében.

— **Az iparos ifjuság százas bizottsága** a következő figyelemztetést intézi a közönséghez: A helybeli iparos ifjuság figyelemzteti a t. közönséget, hogy az „iparos ifjuság“ nevével visszaélés történt, mert ók f. évi február hó 1-ső napján, a „Magyar Király“ szállodában semmiféle bált nem rendeznek és azzal semmiféle összeköttetésben nem állanak. Az iparos ifjuság február elsején a városi színházban ipartestületi bált rendez, azon fog részt venni és tiltakozik nevének más célra való felhasználása ellen. Sátoraljaujhely, 1903. január hó 26-án. Az iparos ifjuság százas bizottsága.

— **Sóhivatalok megszüntetése.** A pénzügyminiszter intézkedése folytán május 1-étől kezdve megszüntetik az ország összes sóhivatalait. A sőt ezen-tul ügynökségek fogják árulni, mint a dohányt.

— **Fizetésektelenség.** Ehrman és társa sátoraljaujhelyi cég fizetésektelenséget jelentett be.

— **Farsangi krónika.** Január 31-én: a Sátoraljaujhelyi izr. nőegylet hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

Február 1-én: a helybeli általános ipartestület bálja a városi színházban.

Február 2-án: bohém-est a városi színházban.

Február 15-én: a sátoraljaujhelyi katolikus olvasókör jótékony célú tánemulatsága a városi színházban.

Február 14-én: az ág. ev. egyház templomának orgonája javára rendezendő hangverseny a városi színházban.

Február 17-én: A sátoraljaujhelyi főgimnázium hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

Február 21-én: a városi kaszinó bálja a városi színházban.

SZÍNHÁZ.

** **Komlóssy Emma** Debreczenben. A debreczeni kereskedelmi csarnok szombat este fényes estélyt rendezett, amelyen többek között közreműködött Komlóssy Emma, a kassai Nemzeti Színház primadonnája is. Komlóssy két ízben énekelt. Tauber Madár-dalát, Casanova egy néhány

dalát s magyar dalokat énekelt kedvesen, méltán megérdemelve azt a lelkes fogadtatást, melyben részesítették.

** **Tóth Ilonka** búcsúja. Tóth Ilonka, Komjáthy színtársulatának kitűnő művésznője e hó végével megváltik a társulattól. Tóth Ilonka egyúttal a színpadnak is búcsút mond, amennyiben színi sikerei színhelyét boldog családi élettel váltja fel. Reméljük azonban, hogy a búcsúja a színpadtól csak időleges s mi viszont fogjuk látni őt abban a körben, ahol nekünk az ő művészi játéka annyit élveztetett szerzett. Tóth Ilonka a kassai közönségtől a vasárnap este színtekerülő Cigány-ban búcsúzik. Ugy halljuk, hogy ez alkalommal a művésznőnek lelkes ünnepeltetésben lesz része nagyszámu barátai és tisztelői részéről.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Szenzációs felmentés.** Élénk emlékeztetben van még az az országos úrré kapott ítélet, amelylyel a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék Boross Jenő esanálási tanítót egy kis leány tanítványán elkövetett gyalázatos bűntettért 10 évi fegyházbüntetésre ítélte. Szerdán foglalkozott másodízben a kassai kir. ítélőtábla e szenzációs bűnüggyel, s kihallgatta a védelem újabb mentő tanuit. A tábla a törvényszék ítéletét megsemmisítette, s Boross Endrét, ki már csaknem egy évet töltött vizsgálati fogságban, teljesen felmentette, mert nem találta bebizonyítottak, hogy az undorító cselekményt Boross tényleg elkövette volna, s intézkedett, hogy Boross azonnal szabad lábra helyezze. A szenzációs felmentő ítéletet jogász körökben élénken tárgyalják.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —
Tekintetes Szerkesztő Úr!

Tisztelettel kérem az iránt, szíveskedjék a mellékelt közleményt becses lapjában, a legközelebbi alkalommal közléstenni.

Kiváló tisztelettel maradtam:

Homonna, 1903. évi jan. 24-én.

alázatos szolgálója:

Kutka István,

gkath. esp. lelkész.

A homonnai apácák útlevele.

A Homonna és Vidéke c. helyi lap f. é. 3. számában megjelent s nem minden indolencia nélkül Waller Mór, a lap kiadója által készített „Apácáink mennek“ valamint a Hírek rovatában „Az apácák“ című s állítólag a homonnai közvélemény nevében névtelenül megjelent közvéleményekre vonatkozó válaszuk a következő:

A nevezett cikkirő lapkiadó és könyvkereskedő léte nagy fába vágta a fejszéjét! Jogcimet formál arra nézve, hogy kiváló szaktalantummal erősen megtámadja derék apácáinkat, mint olyan, ki első sorban van hivatva elbírálni (?) iskolájukat, leányoktatásukat, képesítésüket, a taneredményt s pálcát törjön afelett, vajjon az a mai kor kívánalmainak megfelelő-e vagy sem!

A cikkben logikát és politikát nem, csak maliciózus s magát közvéleménynek feltüntető tendenciát látunk.

Hogy milyen politikai és logikus a cikkirő, azt a közleményéből vett következő szemelvényekkel vagyunk bátrak illusztrálni.

„... Legyünk őszinték — úgy mond — éljünk a legszebb jellemvonásával az embernek: a nyíltsággal!“

„Ezen leányiskola a mai kör kívánalmának, általánosan Homonna város és vidéke egészének nem felel meg. Sőt még a kath. szülők jobb részének sem. Ments Isten, mintha vádolni, vagy pálcát törni akarnék

ezen jó hírnevű intézet reputációjára felett! távol állok ennek még csak gondolatától is, sőt ellenkezőleg, dicseget illeti őket, mert ők — mindnyájan jól tudjuk, vallásuk szempontjából mintaserüen tanítanak.“

S tovább így folytatja: „de bezeg másképp volna az, ha itt egy állami polg. leányiskolát felállítanának, hol az elemi iskolából kikerülő serdülő leánykák még egy pár tanévet tölthetnének s megszereznék legalább azt, mire egy egyszerű iparosnőnek is szüksége van“ stb.

Talán elég ennyi is az idézetekből! S habár a cikk minden egyes sorára lehetne reflektálnunk, de arra sem időnk, sem kedvünk nem lévén, megelégszünk egy rövid válaszáddal, mely ami derék, szakképzett apácáink meg nem érdemelt meghurcoltatását hivatva lesz megtorolni s nekik ezért elégtételt szolgáltatni.

Az elfogulatlan olvasó az idézett sorokból kivetheti a cikkirő tendenciáját, logikai (krokodil) okoskodásait, s kiváló politikai tapintatát, melylyel a közleménye elején az apáca iskolát nagy szakértelemmel meg nem felelőnek találja; de később jobban meggondolva a dolgot, s a jobbik esztét elővéve, nem akar felettünk pálcát törni, sőt dicsegetet s elismerést is hajlandó nekik nagy helyesen szavazni, mert úgy mond: „vallásuk szempontjából mintaserüen tanítanak“ (ime a lólab!) Később azonban ismét a megkezdett fonalat gombolyítván, látnoki ihlettséggel kijelenti, hogy csak az állami iskola lenne hivatva arra, hol a leánygyermek legálább az egyszerű iparosnőnek szükséges dolgokat elsajátíthassák.

A cikkirő felállította a logikai tételt, hogy „az őszinteség a legszebb emberi jellemvonás.“

Nem tudom, honnan szedte elő ezt az erkölcsant, pszichológiai, vagy talán társadalmi axiómát, mely nagyon sántikál ugyan, de ha ez épen annyira tetszik, úgy ezen alapigazság fog vezérelni minket is őszinte nyíltságunk kijelentésében.

Sajnos, mennek ugyan a derék, szakképzett s igazán pedagógus apácáink, de nem szégyenkezve, hanem felemelt fővel s önérzetesen, mint a kik jól végezték dolgukat, a szülők s a homonnai kath. társadalom elismerését — köszönetét s legnagyobb háláját — érdemelték ki. Tapintatos és ügyes tan-módszerükkel és distingvált finom modorukkal nemcsak iparosnőnek hivatott, de a legelőkelőbb úri család gyermekeit is kellő tudásra s műveltségre tudták oktatni, annyira, hogy az évvégi vizsgálatoknak kiváló eredménye a szülők legnagyobb megelégedését, örömkönnyekek fakasztó s le nem róható háláját vívta ki.

Ezért első sorban Andrássy Aladárné grófné ő kegyelmességét illeti meg halás köszönet kifejezése a szülők részéről, hogy mint buzgó kath. nő őket Homonnára meghíva, a kath. leánygyermeknek kellő neveltetéséről és oktatásáról gondoskodni kegyeskedett.

Hála, köszönet és elismerés kísérje a távozó derék apácákat az új otthonukba s legyenek róla meggyőződve, hogy más rendű utódaikat is tárt karokkal fogadjuk majd.

A cikkirő uraknak végeztül még csak azt leszünk bátrak kijelenteni, hogy valamint a hajdu nem szakavatott a harangöntésnél, úgy bizonyos okoknál fogva ők sem alkalmasak az iskolákat megbírálni! A szakértelmeket szíveskedjenek más téren érvényesíteni.

A homonnai kath. kör tagjai.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Zs. B. Varannó. Hogy más közleményeink ki ne szoruljanak: rövidíteni kellett. Köszönjük.

K. A. Helyben. Jövő számban jönni fog. Sz. Adám. Mintha már olvastuk volna valahol.

Nem közölhető: A tanügy misériái (cikk.) Hangulat-dal (vers.)

Kiadótulajdonos Ehlert Gyula.

Meghívó.

A „Tokaj-hegyaljai takarékpénztár részvénytársaság“

XXXVI. évi

Rendes közgyűlését

folyó évi február hó 15-én délelőtt 10 órakor Tokajban, az intézet saját helyiségében tartja meg, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívottnak. *)

Közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzletév eredményéről.
2. A tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása.
3. Az osztalék kiadási határnapjának megállapítása.
4. Indítványok tárgyalása.
5. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes tag megválasztása.

Kelt Tokajban, 1903. évi január hó 27-én.

Az igazgatóság.

*) A közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát személyesen vagy meghatalmazott által, kinek részvénye szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző órákban, az e végre kirendelt bizottság kezébe kerül.

Kitűnő pörkölt paprikás szalonna.

Tessék

kísérletet tenni és meg fog győződni, hogy nálam mindenféle

HENTESÁRU

a legolcsóbban beszerezhető.

A t. cz. vevőközönség szíves figyelmébe ajánlom a következő árukat:

1 kiló friss olvasztott szalonna-zsir . . .	1 k. 60 fill.
1 „ sóatlan szalonna zsirnak való . . .	1 k. 44 fill.
1 „ sós fehér szalonna . . .	1 k. 52 fill.
1 „ füstölt szalonna szeletben . . .	1 k. 52 fill.
1 „ füstölt hát szalonna . . .	1 k. 56 fill.
1 „ I. rendű pörkölt paprikás szalonna . . .	1 k. 64 fill.
1 „ füstölt kolbász . . .	1 k. 60 fill.
1 „ füstölt sódar páczolt . . .	1 k. 52 fill.

Nagybani vételnél árengedmény!

Megrendelhető:

KARNER JÓZSEF,
hentesüzletében
Nyiregyháza.

Finom füstölt husnemű.

Vasuti menetrend.

Hírvényes 1902. október 1-től.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.

Mező-Laborez felé

Reggel vegyes v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Csap felé.

Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 39 perc.

Erkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 45 perc.
Délután személy v.	4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 09 perc.

Kassa felől

Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Mező-Laborez felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Csap felől.

Reggel gyors v. postával	6 óra 50 perc.
Délülött személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Szerdán és szombaton reggel 3 óra 47 perczkor tehervonat személyszállítással közlekedik Kassára. — Erkezik Kassára 7 óra 50 perczkor.

Sátorajaujhely, nyomatott a „Zemplén“ könyvnyomtató intézetében

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.
Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

Allein echter Balsam
aus der Schutzmarkung-Abteilung
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Szétküldés csak az összeg előzetes utalványozása vagy lefizetése mellett

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a legavultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtétet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

centifolia-kenőcsöt

használja, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólrhetetlen. Valódi centifolia-kenőcs alkalmaznak: a beteggyas nők fájós mellére, a tej lefolyás szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tütöngő lábsebeknél, a sócsuszál, dagadt lábknál sőt a csontszunál is; továbbá vögött-, szurási-, ló- és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, serét, tövis stb. kihuzására. minden kelés, kinövés, pokolvar és u középdéseknel, sőt még a ráknál; az uj- és körömméregnél, hólyagoknál, sebesült lábknál, mindenféle égés-uj- és körömméregnél, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdaganatnál, vérkeleknél és fülfolyásoknál stb. — Szétküldés csak az összeg előzetes beküldése ellenében 2 tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját 3 kor. 50 fillér. — Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a hatáskülső hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a Thierry Adolf Limite angyalgyógyszernek Pregrada védjegye.

E két gyógyszerében fölülmulhatlan szer, sohasem romlik el, ellenben minél régebb lesz, annál értékesebb és hathatósabb és sem a meleg, sem pedig a hideg nem árt nekik, így tehát az év bármely szakában küllhető Majdnem mindig van hatásuk és segítenek, legalább az orvos megérkezéig, természetesen nem szabad hamisítványokat vagy efféle sokszorosán ajánlt hasonló de hatástalan szereket használni, melyekért csak legfeljebb pénz dobjuk ki, hanem maradunk csak e mellett a két régi elismert jó, olcsó, megbízható amellet teljesen ártatlan világírű szernél, melyeknek minden családnál találhatónak kell lenni. A hol a fent ismertetett védjegyekkel valódián kapni nem lehet, tessék egyenesen rendelni és cizmezni:

Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited Orangyal gyógyszerháza. Pregrada Rohitsch Sauerbrunn mellett.
Közp. raktár Budapesten: Török J. gyógyszerész. Zágrábban: Mittebach J. gyógyszerész és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél.

745/1902. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósnak 1901. V. I. 452/6. számú végzése következtében Somogyi Bertalan ügyvéd által képviselt Jurko Mihályné mátyásházi lakos javára Höresik András mátyásházi lakos ellen 36 kor. s jár. erejéig 1902. évi okt. hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 816 koronára becsült következő ingóságok u. m.: ökrök, borjúk, szék, termények, sertés, stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbírósnak 1901. évi V. I. 452/7. számú végzése folytán 36 kor. tökélettel, és eddig összesen 59 kor. 96 fillérben bíróságilag már megállapított költségek erejéig Mátyásházán végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközesére 1903. évi február hó 5-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kiűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-

tett ingóságok árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsaron alul is elfognak adni. Amennyiben az elárverendők ingóságokat mások is le és felülfogaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saujhelyben, 1903. évi január hó 24. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott „első sátorajaujhelyi kézi zálog-kölcsön-üzlet“ tudatja az érdekeltekkel, hogy mindazon zálogtárgyak, a melyek a lejáratról számitva egy hó leforgása alatt sem rendeztettek, az 1881. évi XIV. t. cz. 15. §-ának megfelelőleg a zálogüzlet helyiségében hatósági közeg jelenlétében 1903. évi február hó 18-án d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen el-fognak adni.

Sátorajaujhely, 1903. január 30.

Elő sauhelyi kézi zálogkölcsönüzlet.

Eladó zongorák.

Egy fekete, rövid keresztbe hurozott, kellemes hangú szép kiállítással, — és egy használt jó karban levő Bösendorfer hangverseny zongora jutányos áron eladó. — Udvardi Szaniszlónál Sátorajaujhely.

Utczai lakás

három szoba, előszoba stb. és szépen rendezett virágos és gyümölcsös kerttel május hó 1-étől

kiadó.

Ugyanott egy jó forgalmú fűszerbolt helyiség is kiadó.

Értekezni csak február 1-ig lehet. Bővebben a kiadóhivatal.